

Sygn. akt I CZ 161/11

POSTANOWIENIE

Dnia 3 lutego 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jan Górowski (przewodniczący)

SSN Barbara Myszka

SSN Marta Romańska (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa J. Z.
przeciwko Województwu X. - Zarządowi Dróg Wojewódzkich w R.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 3 lutego 2012 r.,
zażalenia strony pozwanej na postanowienie Sądu Apelacyjnego
z dnia 28 października 2011 r.,

odrzuca zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z 28 października 2011 r. Sąd Apelacyjny odrzucił wniosek pozwanego o przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia na postanowienie o przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia na postanowienie Sądu Apelacyjnego z 20 września 2011 r. W zażaleniu na to postanowienie skarżący zarzucił, że zostało ono wydane z naruszeniem art. 169 k.p.c. i 171 k.p.c. i wniósł o jego uchylenie oraz przywrócenie mu terminu do wniesienia zażalenia. Skarżący twierdził, że zaskarżone postanowienie kończy postępowanie w sprawie, a zatem przysługuje na nie zażalenie na podstawie art. 394¹ § 2 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 394¹ § 1 i 2 k.p.c. zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienia odrzucające skargę kasacyjną oraz skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, postanowienia co do kosztów postępowania, które nie były przedmiotem rozstrzygnięcia sądu pierwszej instancji oraz postanowienia kończące postępowanie w sprawach, w których przysługuje skarga kasacyjna, z wyjątkiem postanowień zaskarżalnych skargą kasacyjną (art. 398¹ k.p.c.) i postanowień wydanych w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji.

Postanowienie o odrzuceniu wniosku o przywrócenie terminu bez wątplenia nie mieści się w tym katalogu, wymieniającym wyczerpująco wszystkie rodzaje orzeczeń zaskarżalnych zażaleniem do Sądu Najwyższego. W szczególności, wbrew stanowisku skarżącego, postanowienie to nie kończy postępowania w sprawie w rozumieniu art. 394 § 2 k.p.c., lecz prowadzi jedynie do odrzucenia zażalenia na postanowienie o odrzuceniu zażalenia. Dopiero to postanowienie kończy postępowanie w sprawie i podlega zaskarżeniu zażaleniem na podstawie art. 394 § 2 k.p.c. w zw. z art. 380 k.p.c. (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z 29 kwietnia 2003 r., V CZ 44/03, nie publ. oraz z 10 stycznia 2008 r., IV CZ 110/07, nie publ.). W sytuacji, gdy strona reprezentowana jest przez fachowego pełnomocnika przedmiot zaskarżenia powinien być określony wyraźnie, bo od strony można oczekiwać precyzyjnego wskazania na postanowienia objęte

zaskarżeniem (tak konsekwentnie Sąd Najwyższy, m.in. w postanowieniach: z 17 lipca 2008 r., II CZ 54/08, nie publ. z 18 marca 2009 r., IV CZ 21/09, nie publ. oraz z 28 października 2009 r., II PZ 17/09, nie publ.). Skarżący nie objął zaskarżeniem postanowienia, które by kończyło postępowanie w sprawie w znaczeniu ustalonym na tle art. 394¹ § 1 i 2 k.p.c., a zażalenie mające za przedmiot postanowienie o odrzuceniu wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia podlegało odrzuceniu jako niedopuszczalne.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 370 i 373 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzeczono jak w postanowieniu.